

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. G. Cazacu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Toia Andrei, prin intermediul avocatului Lozovanu Olga,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Toia Andrei împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de încetare a contractului individual de muncă, restabilirea în funcția ocupată anterior, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 martie 2018 Toia Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de încetare a contractului individual de muncă, restabilirea în funcția ocupată anterior, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a fost angajat de către IP „Agenția Servicii Publice” începând cu data de 30.10.2013, în baza cererii sale, în funcția de Inginer în Secția calificare a conducătorilor auto din mun. Chișinău al Subdiviziunilor teritoriale al Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto, pentru un termen de probă până la 28 februarie 2014. În acest sens a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 7114. La expirarea termenului de probă Contractul individual de muncă a fost recunoscut ca fiind încheiat pe un termen nedeterminat, deoarece la expirarea termenului de probă nici una din părți nu a solicitat încetarea acestuia, în conformitate cu prevederile art. 63, alin. (1) Codul muncii.

Reclamantul a menționat că conform pct. 2 al contractului indicat, părțile au stabilit garanțiile și drepturile angajatului indicând la lit. a) că, la încheierea, modificarea, suspendarea și desfacerea contractului se vor respecta prevederile Codului Muncii, iar lit. n) al aceluiași pct. din contract, garantează dreptul la repararea prejudiciului material și a celui moral cauzat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă, în modul stabilit de codul muncii și de alte acte normative. Totodată a indicat reclamantul că pct. 4 al contractului prevede condițiile de modificare a contractului, iar pct. 6 condițiile de încetare a contractului individual de muncă.

Partea reclamantă a relatat că în timpul perioadei de probă și ulterior în timpul executării obligațiilor de serviciu, conform fișei de post, a dat dovadă de profesionalism, corectitudine și competență, iar în baza acestui temei angajatorul a semnat un acord privind efectuarea unor modificări a contractului individual de muncă nr. 7114/1 din 25 aprilie 2014, fiind avansat din 25 aprilie 2014 în funcția de inspector superior al secției calificare a conducătorilor auto din mun. Chișinău al Subdiviziunilor teritoriale al Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto, cu salariul de funcție de 4 550 de lei/lunar , pentru o perioadă nedeterminată.

Reclamantul a specificat că pentru indici înalți în muncă și rezultatele obținute în funcția deținută, manifestând profesionalism, la inițiativa angajatorului, prin acordul nr.7114/1 din data de 04 ianuarie 2016, a fost transferat în funcția de inspector superior al Secției permise de conducere al Direcției calificare a conducătorilor auto al Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de Transport și Calificare a conducătorilor auto, cu salariul de 5000 lei/lunar, pentru un termen nedeterminat.

Prin Acordul Suplimentar nr.1570/17 din 19 iulie 2017 s-au efectuat modificări la contractul individual de munca prin substituirea sintagmei întreprinderea de Stat, Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” pe tot parcursul textului contractului.

Totodată, reclamantul a mai invocat că, pe toată perioada desfășurării activității, angajatorul nu a avut reclamații față de calitatea muncii prestată, nu a fost niciodată sancționat disciplinar, iar ulterior salariul lunar a fost mărit de la 5 000 de lei lunar până la 5 500 de lei.

Reclamantul a indicat că la data de 19 octombrie 2017 a luat cunoștință cu ordinul nr. 184 cu privire la preavizarea salariaților despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate, începând cu 29 septembrie 2017, ordinul dat fiind emis în temeiul art. 88 alin. (1) lit. b), art. 183, 184 și 251 din Codul muncii.

La 15 ianuarie 2018 a luat cunoștință cu extrasul din ordinul de concediere nr.619p din 13 decembrie 2017, conform căruia angajatorul a întrerupt contractul de muncă cu reclamantul în temeiul art. 86 al. (1) lit. c) Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal.

Reclamantul a considerat că concedierea lui, este neîntemeiată și nemotivată, iar ordinul nr.619p din 13 decembrie 2017 a fost emis cu grave încălcări a legislației muncii.

De asemenea, reclamantul a mai susținut că, la concediere, angajatorul nu a ținut cont de faptul că reclamantul are un stagiu mai mare în comparație cu alte persoane rămase în funcție, precum și de faptul că indicii profesionalismului său sunt mult mai mari, în comparație cu alți funcționari rămași în funcție.

Or, în asemenea circumstanțe, angajatorul urma necondiționat să concedieze alte persoane cu indicii menționați mai mici și pensionarii, care la moment au fost preavizați la eliberare, dar din motive necunoscute au fost transferați la alte birouri de înmatriculare, iar unele persoane după eliberare au fost iarăși reangajate în câmpul muncii la IP „Agenția Servicii Publice”.

Reclamantul a menționat că angajatorul nu a avut acordul scris al sindicatelor unității, ceea ce contravine legislației muncii, or, reclamantul este membru al

sindicatelor și a achitat cotizații de membru pentru toată perioada contractului individual de muncă.

Toia Andrei a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 619p din 13 decembrie 2017 privind încetarea contractului individual de muncă nr.7114/1 din 04 ianuarie 2016, prin care a fost concediat în temeiul art.86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, cu obligarea angajatorului să efectueze rectificări în acest sens în carnetul de muncă, restabilirea la muncă în funcția ocupată anterior concedierii, sau o altă funcție echivalentă, încasarea salariului de funcție pentru toată perioada absenței forțate de la muncă, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești, încasarea cheltuielilor de judecată și a prejudiciului moral în mărime de 3 salarii de funcție în mărime de 16 500 lei și încasarea compensație suplimentare în mărime 3 salarii medii.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Toia Andrei împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de încetare a contractului individual de muncă, restabilirea în funcția ocupată anterior, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Toia Andrei, și a fost menținută hotărârea din 29 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 19 iulie 2019, Toia Andrei, prin intermediul avocatului Lozovanu Olga, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat și apreciat în mod eronat legea, normele dreptului procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 martie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 16 mai 2019, însă dovada că aceasta a fost recepționată de către recurent și la ce dată, la materialele cauzei lipsește.

Astfel, recursul declarat la data de 19 iulie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Toia Andrei, prin intermediul avocatului Lozovanu Olga, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Toia Andrei, prin intermediul avocatului Lozovanu Olga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de Toia Andrei, prin intermediul avocatului Lozovanu Olga ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Toia Andrei, prin intermediul avocatului Lozovanu Olga împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat